

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2137/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/C. § (1) bekezdése, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.090/2025/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] A Vasasné dr. Filyó Katalin egyéni ügyvéd által képviselt indítványozók (a továbbiakban: indítványozó 1. és indítványozó 2.) alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozók az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 125/C. § (1) bekezdése, valamint a Kúria Kfv.I.35.090/2025/7. számú ítélete ellen – a Miskolci Törvényszék 7.K.700.920/2024/21. számú ítéletére is kiterjedően – terjesztettek elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2025. augusztus 1-jén, a Miskolci Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott törvényi rendelkezést és bírói döntéseket az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (végrehajtási ügyben hozott közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata) tárgya egy pénzösszegben kifejezett vagyonek Kobzás végrehajtásával kapcsolatos jogvita volt.
- [4] Az alkotmányjogi panaszból és a rendelkezésre álló hatósági és bírósági döntésekből megállapítható, hogy az indítványozó 1.-et a Debreceni Törvényszék a 2020. július 21-én kelt, 26.B.261/2017/609. számú ítéletével bűnösnek találta bűnsegédként

elkövetett költségvetési csalás bűntettében, több rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében és több rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében, ezért – mint bűnszervezetben elkövetőt – halmazati büntetésül 11 év szabadságvesztésre, 1 600 000 Ft pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 596 486 785 Ft összecszerűsége vagyonekobjást rendelt el. A Szegedi Ítéltábla 2022. február 11-én kelt, 8.Bf.167/2021/178. számú ítéletével módosította az ítéleti tényállás minősítését, a kiszabott szabadságvesztés időtartamát, és a vagyonekobjás összegét 757 755 422 Ft összegre felemelte. A Kúria a 2023. március 21-én kelt, Bfv.I.587/2022/75. számú végzésével az indítványozó 1. vonatkozásában az első- és másodfokú bíróságok ítéleteiben foglaltakat fenntartotta.

- [5] Ezt követően a NAV Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) az indítványozó 1.-gyel szemben végrehajtási eljárást folytatott mindösszesen 759 098 275 Ft tartozás behajtása érdekében, amely összegnek részét képezte a 757 755 422 Ft összegű vagyonekobjás is. Az elsőfokú adóhatóság így – egyebek mellett – megkereste a Vármegyei Kormányhivatal [...] Hivatala Földhivatali Osztályát, és végrehajtási jog bejegyzését kérte az indítványozó 1. 1/2 tulajdoni hányadát képező, [...] belterületi ingatlanra (a továbbiakban: érintett ingatlan) a pénzösszegben elrendelt vagyonekobjás összegéig.
- [6] Ez ellen az indítványozó 1. jogi képviselője végrehajtás kifogással élt, amelyet a NAV Fellebbviteli Igazgatósága a 2024. április 18-án kelt végzésével bírált el, úgy, hogy a sérelmezett végrehajtói intézkedést helybenhagyta, a végrehajtási kifogást pedig elutasította. E végzés ellen az indítványozó 1. jogi képviselője fellebbezést terjesztett elő, arra hivatkozással, hogy az érintett ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát az indítványozó 1. 2006. október 24-én szerezte meg; vagyis korábban, mint a büntető ítéletekben terhére rótt bűncselekményeket, amelyek elkövetési ideje a megállapított történeti tényállás szerint 2010 márciusa és 2014 novembere között volt. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 74. § (1) bekezdés a) pontjára, (5) bekezdés b) pontjára és 74/A. § (2) bekezdés o) pontjára, valamint a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 324. § (3) bekezdés a)-b) pontjaira hivatkozással az indítványozó 1. amellet érvelt, hogy az érintett ingatlant érintően sem zár alá vétel, sem vagyonekobjás nem rendelhető el.
- [7] A NAV Központi Irányítás a 2024. június 19-én kelt végzésével a NAV Fellebbviteli Igazgatósága végzését helybenhagyta. A végzés indokolása a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 323. §-ára, valamint az Avt. 29. § (1) bekezdés 6. pontjára, 125/A. § (1) és (2) bekezdésére, 125/C. § (1) és (4) bekezdésére, 131/A. § (1) bekezdésére, 51. §-ára, 52. § (1) és (3) bekezdésére utalva rögzítette, hogy a végrehajtási jog bejegyzése iránti földhivatali megkeresés jogszerű volt. Az indokolás arra is rámutatott, hogy különbséget kell tenni a vagyonekobjás

alá eső vagyon és a végrehajtható vagyon között. A Btk. 74. § (5) bekezdés *b)* pontja a vagyonekhozás alá eső vagyon tekintetében valóban megfogalmaz kivételeket, de a pénzösszegben elrendelt vagyonekhozás végrehajtásának szabályai már nem a Btk.-ban, hanem az Avt.-ben, és másodlagosan az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvényben (a továbbiakban: Art.), az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvényben (a továbbiakban: Air.), továbbá harmadlagosan a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben (a továbbiakban: Vht.) vannak. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése alapján az adóhatóságnak a pénzösszegben elrendelt vagyonekhozás végrehajtása során az adós vagyontárgyait a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint kellett végrehajtás alá vonnia. Ezért az adóhatóságnak nem kellett azt vizsgálnia, hogy az indítványozó 1. végrehajtható vagyonának mely eleme származik bűncselekményből, vagy a vagyontárgyat az indítványozó 1. mikor szerezte. A Debreceni Törvényszék által pénzösszegben elrendelt vagyonekhozás végrehajtása az indítványozó 1. valamennyi vagyontárgyára kiterjedhet. A bíróság megkeresése (a Debreceni Törvényszék megkeresései, vagyonekhozás és bünygyi költség jogcímén) végrehajtható okiratnak minősült; a zár alá vétel jogszerűségének felülvizsgálata pedig nem tartozik az adóhatóság hatáskörébe.

- [8] 2.1. Az indítványozó 1. a NAV Központi Irányítás végzése ellen keresetet nyújtott be, de azt a Miskolci Törvényszék a 2025. január 15-én kelt, 7.K.700.920/2024/21. számú ítéletével elutasította. A bírósági eljárásban az indítványozó 2. – mint az érintett ingatlan szintén 1/2 tulajdoni hányadú tulajdonosa – felperesi érdekeltként vett részt.
- [9] A törvényszék az ítélet indokolásában hangsúlyozta, hogy az indítványozó 1.-gyel szemben alkalmazott vagyonekhozás nem meghatározott vagyontárgyakra, hanem pénzösszegre került elrendelésre a Btk. 75. § (1) bekezdése alapján. A kúriai gyakorlat szerint is a pénzösszegben elrendelt vagyonekhozást a pénzbeli követelések szabályai szerint kell végrehajtani (Kfv.35.039/2023/6.); erre az Avt. 125/C. § tartalmaz előírásokat. Pénzösszeg végrehajtása érdekében az adós bármely vagyontárgya végrehajtás alá vonható, függetlenül a vagyontárgy megszerzésének időpontjától. Ezért az adóhatóság végrehajtási jog bejegyzése iránti intézkedése jogszerű volt, nem kellett vizsgálni sem az érintett ingatlan megszerzésének időpontját, sem annak értékét. Rámutatott a bíróság arra is, hogy a végrehajtható okirat tartalmát, a tartozás jogalapját,összepszerűségét az adóhatóságnak felülvizsgálnia nem lehet, a megkeresésben foglaltakhoz kötve van. A bíróság megállapította, hogy a végrehajtás törvényi feltételei a jelen esetben fennálltak, az adóhatóság az Avt. 29. § (1) bekezdése szerinti végrehajtható okirat alapján foganatosította az eljárást. Az indítványozó 1. hivatkozásai a Btk. 74. § (1) bekezdésére és (2) bekezdés o) pontjára nem relevánsak, mivel az említettek szerint a végrehajtást pénzösszegre rendelték el; így e jogszabályhelyek alapján az érintett ingatlan tulajdoni hányada nem mentesülhet a végrehajtás alól. Az érintett ingatlan végrehajtás alá vonása nem

amiatt történt, mert az vélhetően bűncselekményből származna, vagy bűnszervezetben való részvétel ideje alatt szerezték volna, és az érintett ingatlan becsértékének sincs jelentősége. A végrehajtás alapján képező tartozás nagyságrendje is indokoltta tette az indítványozó 1. vagyonának széleskörű végrehajtás alá vonását, ezért az adóhatóság eljárása az Avt. 6. § szerinti arányosság elvének megfelelt.

- [10] 2.2. A Miskolci Törvényszék ítélete ellen a felperesi érdekelt nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amely alapján eljárva a Kúria a 2025. május 15-én kelt, Kfv.I.35.090/2025/7. számú ítéletével a Miskolci Törvényszék kifogásolt ítéletét hatályában fenntartotta.
- [11] A Kúria kiemelte, hogy a perbeli jogkérdés az volt, hogy az anyagi jogi előírások – a Btk. vagyonekobbzásra vonatkozó szabályai – gátat képeznek-e az Avt. szerint lefolytatandó végrehajtási eljárás során. A Btk. releváns szabályait és a 69/2008. BK véleményt elemezve a Kúria azt a következtetést vont le, hogy vagyonekobbzást elsősorban a bűncselekményből eredő vagyona, másodsorban az ennek helyébe lépő vagyona, mindezek hiányában – ha a vagyon nem lelhető fel, vagy a vagyonekobbzás alá eső vagyon az egyéb vagyontól nem vagy aránytalan nehézséggel különíthető el – pénzösszegben kifejezve kell elrendelni. Utóbbi esetben a vagyonekobbzás elrendelése és végrehajtása csak az összecszerűség tekintetében kapcsolódik az általános szabály szerinti vagyonekobbzás alá eső vagyontárgyhoz. A vagyonekobbzás jogalapja fennáll attól függetlenül, hogy az elvonandó vagyon a büntetőeljárás idején rendelkezésre áll-e, vagy csak pénzben (mint általános helyettesítőben) fejezhető-e ki. A pénzben kifejezett vagyonekobbzás az adós bárhol fellelhető vagyona vonatkozhat, mert önmagában az érintett vagyonelem hiánya (ha azt az elkövető felélte, elrejtette, elvesztette stb.) nem változtat a törvényi rendelkezés célján, a bűnös úton szerzett vagyon elvonásán.
- [12] A Bv. tv. 323. §-a és az Avt. 125/C. § (1) bekezdése alapján a pénzösszegben kifejezett vagyonekobbzást az állami adó- és vámhatóság a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint foganatosítja, az adós vagyontárgyainak végrehajtás alá vonásával. Ez – törvényben meghatározott korlátozásokkal – az adós bármely vagyontárgyára kiterjedhet. A Kúria ezért tévesnek tartotta az indítványozók azon érvelését, hogy a jogalkotó célja az lett volna, hogy a vagyonekobbzás biztosítása érdekében elrendelt végrehajtás csak olyan dolgokra terjedhessen ki, amely a Btk. 74. § és 74/A. § szerinti vagyonekobbzás alapjául szolgálnak. A Kúria külön kitért arra is, hogy az indítványozó 2. által felvetett koherenciahiány az Alaptörvény XIII. cikke összefüggésében nem alapoz meg bírói kezdeményezést az Alkotmánybíróság előtt, mert alaptörvény-ellenes mulasztás kimondását nem lehet indítványozni. Emellett pedig bírói kezdeményezés benyújtása a bíró meggyőződésén alapul, nem kényszeríthető ki. Utalt arra is a bíróság, hogy az elsőfokú eljárásban egyik indítványozó sem terjesztett

elő erre vonatkozó kezdeményezést, így az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztása ennek kapcsán fel sem merült.

- [13] 3. Az indítványozók az Avt. 125/C. § (1) bekezdése, valamint a Kúria Kfv.I.35.090/2025/7. számú ítélete ellen – a Miskolci Törvényszék 7.K.700.920/2024/21. számú ítéletére is kiterjedően – az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő 2025. augusztus 1-jén, a Miskolci Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott törvényi rendelkezést és bírói döntéseket az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [14] Az indítványozók röviden bemutatták a tényállást és a pertörténetet, utaltak a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére, az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő megtartására, valamint érintettségük (mint az érintett ingatlan tulajdonosai és az alapügy felperese és felperesi érdekeltje) fennállására.
- [15] 3.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panasz-elem indokolásaként az indítványozók arra utaltak, hogy az alapügyben két különböző jogág normái konkurálnak egymással: egyik oldalról a Btk. 74. § (1) bekezdése és 74/A. § (1) bekezdés a) pontja, másik oldalról az Avt. 125/C. § (1) bekezdése. Szerintük az Avt. támadott 125/C. § (1) bekezdése „áttöri” a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerinti korlátot. Az indítvány szerint bár az indítványozó 1.-gyel szembeni vagyonek Kobzása során alkalmazták a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontját, a vagyonek Kobzása „ezen változatának” elrendelése is vagyonek Kobzása alá eső vagyont feltételez. Az indítványozók érvelése szerint tehát kell bűncselekményből eredő vagy ahhoz kapcsolódó vagyonnak lennie, hogy vagyonek Kobzást egyáltalán el lehessen rendelni, és ha az ilyen vagyon már nem is lelhető fel, a vagyonek Kobzása akkor sem terjedhet ki olyan vagyontárgyra, amely bizonyíthatóan nem kapcsolódik bűncselekményhez. Az indítványozók szerint jelen esetben az Avt. támadott szabálya megkerüli a büntető anyagi jog szabályát, és ezzel uniós jogot, valamint Alaptörvényben biztosított jogot (a tulajdonhoz való jogot) is sért. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése – az alkotmányjogi panasz szerint – túlmegy a vagyonek Kobzása jogpolitikai célján, mert a vagyonek Kobzása nem érinthetné a (korábban) jogszerűen szerzett vagyont. Ez a Btk. szerinti törvényesség elvét is sérti.
- [16] Az indítványozók álláspontja szerint az Avt. 125/C. § (1) bekezdése alapján lefolytatott végrehajtási eljárások sértik az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, és mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenes helyzetet idéznek elő az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jog összefüggésében, mert nem állnak összhangban a Btk. 74. § (1) bekezdésével és 74/A. §-ával. Az indítványozók értelmezése szerint az Avt. 125/C. § (1)

bekezdése alkalmazásával az elítélteknek csak olyan vagyona vonható végrehajtás alá, amely az elítélést követően keletkezett, és legalább közvetve összefüggésben áll az elkövetett bűncselekménnyel.

- [17] Az indítványozók megemlítik, hogy az Avt. 125/C. § (1) bekezdése sérti az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkét is.
- [18] Sérti továbbá a támadott rendelkezés – az indítványban foglaltak szerint – az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből következő jogbiztonság elvét is. Mivel az Avt. kifogásolt szabálya nincs összhangban a Btk. 74. §-ával és 74/A. §-ával, ezért annak alkalmazása „lényegében az állam büntető hatalmának korlátlan érvényesülését jelentheti”, miközben a tulajdon védelmének az államhatalom legfőbb korlátjának kellene lennie.
- [19] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panasz-elem indokolásaként az indítvány azt tartalmazza, hogy nem lehet tisztességes az a hatósági vagy bírósági eljárás, amely alaptörvény-ellenes jogszabályon – az Avt. 125/C. § rendelkezésein – alapul. Az indítványozók, megismételve a bírósági eljárás során kifejtett álláspontjukat, ismételten arra utaltak, hogy meggyőződésük szerint a pénzösszegben elrendelt vagyonelkobzás csakis bűncselekményből eredő, vagy ahhoz kapcsolódó vagyona alkalmazható, és nem terjedhet ki olyan tárgyra, amely bizonyíthatóan nem kapcsolódik bűncselekményhez. Ismételten kifejtették, hogy az Avt. és a Btk. szabályai ellentmondanak egymásnak, és uniós jogot, valamint Alaptörvényben biztosított jogot sértenek.
- [20] Az indítványozók azt is sérelmezték, hogy a Miskolci Törvényszék az ő nyilatkozataikat figyelmen kívül hagyva nem tartotta indokoltnak, hogy bírói kezdeményezéssel az Alkotmánybírósághoz forduljon, és ennek nem is adta indokát. Ez sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból következő indokolt bírói döntéshez való jogot. Ugyanezen jog megsértésének tartják az indítványozók azt is, hogy a bíróság nem tulajdonított jelentőséget azon álláspontjuknak, hogy az Avt. áttöri a Btk.-ben rögzített jogszabályi korlátokat, mert a Btk. 74. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés *a)* pontjára, (5) bekezdés *b)* pontjára történt hivatkozásukat nem tartotta relevánsnak. E téves jogi álláspont miatt az adóhatósági eljárásban sérült az indítványozók tulajdonhoz való joga és tisztességes hatósági eljáráshoz való joga is [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés].
- [21] Megemlítik az indítványozók, hogy a Kúria már érintette a Btk. 74. § (1) bekezdésével, (2) bekezdés *a)* pontjával és (5) bekezdés *b)* pontjával kapcsolatos kérdésfelvetésüket, mivel azonban ezt az adóhatóság és az elsőfokú bíróság nem tette meg, ezért sérült a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joguk [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés].

- [22] Végül az indítvány ismét rögzíti, hogy mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenesség áll fenn, és minden olyan ügyben, amelyben az Avt. 125/C. § rendelkezéseit kell alkalmazni, reálisan felmerül a jogbiztonság alkotmányos követelményének és a tulajdonhoz való jognak a sérelme.
- [23] 4. Az ügyben a nemzetgazdasági miniszter az Abtv. 57. § (1b) bekezdése alapján megküldte az álláspontját az Alkotmánybíróságnak.
- [24] 5. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [25] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [26] 6. Az indítványozók alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük – mivel az alapeljárásban felperes és felperesi érdekelt voltak – fennáll. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joguk sérelmére hivatkoztak – megjelölve az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítették.
- [27] Az indítványozók – a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.090/2025/7. számú ítélete átvételének időpontjához képest – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be az alkotmányjogi panaszt. A Miskolci Törvényszék 7.K.700.920/2024/21. számú ítélete ellen az indítványozók határidőn belül nem terjesztettek elő alkotmányjogi panaszt, ezért a jelen eljárásban az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban felsorolt sérelmeket csak a Kúria támadott ítéletének keretei között vizsgálhatta {3144/2024. (V. 3.) AB végzés, Indokolás [31]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság gyakorlata töretlen azzal kapcsolatban, hogy „a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]; 35/2017. (XII. 20.) AB

határozat, Indokolás [14]; 3171/2025. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [19]]. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban nem hivatkoztak arra, hogy az Avt. támadott 125/C. § (1) bekezdése kellő felkészülési idő nélkül, vagy visszamenőlegesen lépett volna hatályba, vagy esetleg a hatálybalépését megelőző időszakra állapított volna meg hátrányos jogkövetkezményt; ezért az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére hivatkozó indítványi elemet nem lehetett érdemben vizsgálni.

- [29] 7. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben tesz eleget. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 26. § (1) bekezdés és 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XIII. cikk és a XXIV. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy az Avt. rendelkezésének alkalmazása nincs összhangban a büntetőjogi szabályokkal, és az elítéltek bűncselekménnyel össze nem függő vagyonát is érinti]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést és bírói döntést [Avt. 125/C. § (1) bekezdés, a Kúria Kfv.I.35.090/2025/7. számú ítélete]; *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés és bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény (egyes) megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a támadott törvényi rendelkezést és bírói döntést.
- [30] 8. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik [lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]].
- [31] 8.1. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességét állító panasz-elem központi érve, hogy a pénzösszegben kifejezett vagyonek Kobzás végrehajtásakor két különböző jogág normái összeütköznek egymással. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy: „A pénzösszegben kifejezett vagyonek Kobzás végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság az adós vagyontárgyait a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint, a jelen §-ban foglalt eltérésekkel vonja végrehajtás alá, alkalmazza továbbá a 125/A. § (9)-(10) bekezdését.” Az indítványozók szerint ez a rendelkezés ütközik a Btk. 74. § (1) bekezdés *a)* pontjával és 74/A. § (1) bekezdés *a)* pontjával, illetve a 75. § (1) bekezdés *a)* pontjával – amely rendelkezésekre

hivatkozással az indítványozó 1.-gyel szemben a Debreceni Törvényszék a pénzösszegben kifejezett vagyonelkobzást elrendelte. A Btk. felhívott szabályai szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett, továbbá amelyet az elkövető bünszervezetben való részvétele ideje alatt szerzett; és a vagyonelkobzást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni, ha a vagyonelkobzás alá eső vagyon már nem lelhető fel. Az indítványozók, vitatva a NAV, a Miskolci Törvényszék és a Kúria jogértelmezését, amellet érveltek, hogy a Btk. idézett szabályai értelmében csakis a bűncselekmény elkövetéséből eredő, vagy az elkövetéshez valamilyen módon kapcsolódó vagyona lehet vagyonelkobzást elrendelni; vagyis ha az ilyen vagyon már nincs meg (mert azt az elkövető pl. felélte, elrejtette, elvesztette, megsemmisítette), és csak a bűncselekményhez nem kapcsolódó vagyontárgyak lelhetők fel, akkor azokat a vagyonelkobzás nem érintheti. Mivel azonban az Avt. támadott szabályából ilyen korlát nem tűnik ki, ezért – az indítványozók szerint – a konkuráló törvényi szabályok az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével és XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását vetik fel.

- [32] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az Abtv. 46. § (1)-(2) bekezdései, és az ezekhez kapcsolódó alkotmánybírói gyakorlat értelmében az Abtv. hatálybalépése óta nincs jogszabályi lehetőség a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [62]; 3392/2025. (XII. 3.) AB végzés, Indokolás [42]}. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított indítványi elemet visszautasította.
- [33] 8.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz-részben az indítványozók megismételték az Avt. 125/C. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenessége és a mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállása kapcsán előadottakat, és kifejtették, hogy e törvényi rendelkezés alkalmazása olyan módon, hogy az lehetővé teszi a bűncselekményhez nem kapcsolódó vagyontárgyak végrehajtás alá vonását is, szintén alaptörvény-ellenes. Megemlítették továbbá, hogy álláspontjuk szerint a Miskolci Törvényszéknek az Alkotmánybírósághoz kellett volna fordulnia bírói kezdeményezéssel; és bár a Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítélete az indokolás [25] pontjában már részletesen megérvelte, hogy ez a lehetőség a konkrét ügyben miért nem merült fel (valamint, hogy erre irányuló kezdeményezést az indítványozók a törvényszék előtti eljárásban nem is terjesztettek elő), véleményük szerint a jogszabályok kollíziója miatt így is sérült a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joguk [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés].
- [34] Az Alkotmánybíróság a 6. pontban írtakra visszautalva ismételten rögzíti, hogy az indítványozók a Miskolci Törvényszék 7.K.700.920/2024/21. számú ítéletét az Abtv. 30.

§ (1) bekezdése szerinti határidőn belül alkotmányjogi panasszal nem támadták meg; a Kúria ítélete pedig – az indítványozók által is elismerten – a bírói kezdeményezés, illetve annak elmaradása megindoklásával kapcsolatos aggályokat nem veti fel, mert e kérdésre a Kúria az indokolásban választ adott.

[35] Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése bírósági értelmezésének kritikáján keresztül pedig az indítványozók a számukra kedvezőtlen tartalmú ítélet megváltoztatását, konkrétabban az érintett ingatlan végrehajtás alóli kivonását igyekeznek elérni. Az Alkotmánybíróságnak azonban az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz eljárás keretében alkotmányossági szempontú felülvizsgálatra van hatásköre. A hatalmi ágak megosztásának garanciális elvéből eredően azonban az Alkotmánybíróság nem vonhatja el a rendes bíróságok jogértelmezési hatáskörét, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki {3204/2021. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [27], 3505/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [15]}. Önmagában az, hogy az indítványozók az eljáró bíróság tévesnek tartott jogértelmezését sérelmezve a számukra kedvezőtlen döntés megváltoztatását kívánja elérni, nem tekinthető az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek {3241/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [15]; 3505/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [15]}, továbbá azt is több határozatában kimondta az Alkotmánybíróság: az, hogy „a jogerős határozatot hozó bíróság nem osztotta [jogi] álláspontját egy konkrét kérdésben, nem teszi az eljárást tisztességtelenné, emiatt nem válik az eljárás és a döntés önkényessé sem” {3172/2015. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [20]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [28]; 3290/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [20]; 3505/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [15]}. A jelen ügyben az eljáró bíróságok részletesen és egybehangzóan megindokolták, miért tarthatatlan és téves az indítványozók azon álláspontja, hogy ha a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon, illetőleg a bűnszervezetben való részvétele ideje alatt szerzett vagyon már nincs meg, akkor pénzügyben kifejezett vagyonelkobzást az egyéb, bűncselekményhez nem kapcsolódó vagyontárgyakra ne lehetne elrendelni {lásd: Miskolci Törvényszék ítélete, indokolás [43]-[50]; Kúria ítélete, indokolás [20]-[24]}. Erre való tekintettel a jelen ügyben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem merült fel olyan, a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna. {Lásd ugyanezen kérdést érintően: 3090/2023. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [26]-[27].}

[36] 9. Az indítványozók említést tettek a támadott jogszabályi rendelkezés és bírói döntés uniós jogba, az Európai Unió Alapjogi Chartájába ütközéséről is, ennek kapcsán

azonban indokolást nem adtak elő; egyebekben pedig az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f)* pontja és az Abtv. 32. §-a alapján – az indítványozók kezdeményezésére – ilyen vizsgálatot nem is folytathatna le.

- [37] 10. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)-(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)-(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a)* pontjában, 29. §-ában, valamint 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró